

REGLUR UM UPPGJÖR FRAMBJÓÐENDA TIL STJÓRNLAGAÞINGS O.FL.

I. kafli

Almenn ákvæði

1. gr.

Reglur þessar gilda um reikningsskil frambjóðenda til stjórnlagabings, sbr. lög nr. 90/2010 um stjórnlagabing. Reglurnar eru lágmarksreglur og því er frambjóðendum heimilt að skila fyllri upplýsingum en mælt er fyrir í þeim.

2. gr.

Kostnaður hvers frambjóðanda til stjórnlagabings má að hámarki nema 2 milljónum kr., sbr. 9. mgr. 8. gr. laga nr. 90/2010 um stjórnlagabing.

3. gr.

Frambjóðendum er heimilt að taka á móti allt að 400 þús.kr. framlögum frá einstökum lögaðila eða lögráða einstaklingi til kosningabaráttunnar með þeim takmörkunum, sem frá greinir í þessum kafla. Framlögum umfram ofangreint hámark skal skila greiðanda svo fljótt sem kostur er. Takist ekki að skila þeim jafnharðan skal þeim haldið sérstaklega aðgreindum í reikningsskilum frambjóðanda jafnframt því sem þau skulu lögð inn til vörslu á sérstakan bankareikning.

4. gr.

Frambjóðendum er óheimilt að veita viðtöku framlögum frá:

- a. Óþekktum gefendum. Berist frambjóðanda framlag frá óþekktum gefanda skal skila því í ríkissjóð enda hafi ekki gefist tækifæri til að hafna móttöku þess.
- b. Fyrirtækjum að meiri hluta í eigu eða undir stjórn ríkis eða sveitarfélaga.
- c. Opinberum aðilum svo og félögum í sameign ríkis og sveitarfélaga.
- d. Erlendum ríkisborgurum, sem eigi njóta kosningaréttar hér á landi, fyrirtækjum eða öðrum aðilum, sem skráðir eru í öðrum löndum.

5. gr.

Framlög tengdra aðila, sbr. 10. gr., skulu talin saman. Samanlögð framlög þeirra mega aldrei fara fram úr 400 þús.kr.

Nöfn allra lögaðila, sem veita framlög til kosningabaráttu frambjóðanda svo og fjárhæð þeirra ber Ríkisendurskoðun að birta opinberlega. Einnig ber henni að birta nöfn einstaklinga, er veitt hafa framlög til kosningabaráttu frambjóðandans, sem eru metin á meira en 200 þús.kr.

6. gr.

Með framlögum í skilningi reglna þessara er átt við framlög til frambjóðenda og kosningabaráttu hans, hvort heldur eru bein fjárframlög eða önnur gæði, sem metin verða til fjár, án tillits til þess hvaðan þau koma eða hvers eðlis þau eru með þeim takmörkunum, sem gerðar eru í reglum þessum. Til framlaga í þessum skilningi teljast m.a.:

- a. Allir afslættir, sem ekki eru almennir og opinberir af markaðsverði hvers konar vöru.
- b. Ívilnanir og eftirgjafir, þar með taldir afslættir, sem ekki eru almennir og opinberir af markaðsverði hvers konar þjónustu, svo sem afsláttur af markaðsverði auglýsinga, húsaleigu eða öðru endurgjaldi fyrir afnot af fasteignum.
- c. Endurgjaldslaus afnot af vinnuafli, þ.e.a.s. starfskröftum launaðra starfsmanna ef aðrir en frambjóðandi bera launakostnaðinn. Sjálfboðavinna telst ekki framlag í skilningi reglnanna.
- d. Endurgjaldslaus afnot af búnaði og tækjum, þó ekki afnot af lausafé í eigu sjálfboðaliða, sem ekki er notað í atvinnurekstri.
- e. Eftirgjöf eftirstöðva skulda, hvort sem er að hluta eða öllu leyti, óvenjuleg lánakjör eða fjármagnsfyrirgreiðsla.

7. gr.

Undanþegin 400 þús.kr. hámarki skv. 3. gr. eru framlög í formi almennra og opinberra afsláttu, sem öllum standa til boða í samræmi við gjaldskrá eða almenna viðskiptavenju. Almennir og opinberir afslættir skulu sérstaklega aðgreindir á sölureikningi.

8. gr.

Ef sérstakur afsláttur hefur verið veittur af markaðsverði, sbr. a lið 6. gr., skal mismunur markaðsverðs og raunverðs tilgreindur sem framlag í reikningsskilum frambjóðanda. Önnur framlög, svo sem endurgjaldslaus lán vinnuafls, aðstöðu eða búnaðar, að undanskildu því sem um getur í d-lið 6. gr., skulu metin til peningaverðs á gangverði eða markaðsverði á hverjum tíma og tilgreind í uppgjöri á því verði.

9. gr.

Með markaðsverði í skilningi reglnanna er átt við almennt gangverð í viðskiptum með vöru eða þjónustu milli ótengdra aðila að teknu tilliti til afsláttar, sem veittur er með almennum og opinberum hætti á viðskiptalegum grunni. Við mat á endurgjaldi, sem ekki er í formi reiðufjár, skal eftir því sem við verður komið miðað við skattmat Ríkisskattstjóra. Nú liggur gangverð ekki fyrir og skal þá við mat á gæðum eða hlunnindum, sem ekki hafa verið í krónum talin, m.a. litið til þess kostnaðar, er frambjóðandinn hefði þurft að leggja út fyrir gæðum þessum, nema í gildi sé sérstakt skattmat um þau.

10. gr.

Með tengdum aðilum í skilningi reglnanna er átt við lögaðila, þar sem svo háttar til að sami aðili eða sömu aðilar eiga meiri hluta hlutafjár, stofnfjár og atkvæðisréttar í báðum eða öllum lögaðilunum, enda nemi eignarhlutur hvers þeirra um sig a.m.k.

10% af hlutafé, stofnfé eða atkvæðafjölda í viðkomandi lögaðilum. Sama á við ef einstaklingar eða lögaðilar, sem eiga meiri hluta hlutafjár, stofnfjár eða atkvæðisréttar í lögaðila og hver um sig á a.m.k. 10% hlutafjár, stofnfjár eða atkvæðisréttar í lögaðilanum, eiga ásamt viðkomandi lögaðila meiri hluta hlutafjár, stofnfjár eða atkvæðisréttar í öðrum lögaðila. Til eignarhluta og atkvæðisréttar einstaklinga í lögaðilum samkvæmt þessum tölulið telst jafnframt eignarhlutur og atkvæðisréttur maka og skyldmenna í beinan legg.

II. KAFLI

Reikningsskil frambjóðenda

11. gr.

Frambjóðendur skulu halda fjárreiðum framboðsins aðskildum frá einkafjárreiðum sínum. Þá skulu þeir skila Ríkisendurskoðun sérstöku fjárhagslegu uppgjöri um kosningabaráttu sína eigi síðar en 28. febrúar 2011. Um bókhaldið og reikningsskil skulu gilda eftir því sem við á ákvæði bókhaldslaga nr. 145/1994. Frambjóðendur eru undanþegnir uppgjörsskyldu ef heildartekjur vegna framboðsins eða heildarkostnaður við kosningabaráttuna fer ekki fram úr 400 þús.kr.

12. gr.

Frambjóðandi skal stofna sérstakan bankareikning fyrir framboðið, þar sem færa skal allar peningalegar innborganir eða útborganir í tengslum við það. Halda skal sérstakt bókhald um gjöld tengd framboðinu svo og tekjur, hvort sem er í formi peningalegra greiðslna eða framlaga í öðrum gæðum. Allar færslur í bókhaldinu skulu byggja á fullnægjandi fylgiskjölum eða gögnum, svo sem frumriti reikninga, kvittunum fyrir móttækin framlög o.s.frv.

13. gr.

Frambjóðandi skal í bókhaldinu gera sérstaka grein fyrir sínum eigin framlögum, hvort sem um er að ræða framlög í reiðufé eða útlögðum kostnaði. Færa skal kostnað, er frambjóðandi leggur út fyrir, sem eigið framlag frambjóðandans til framboðsins.

Frambjóðandi skal halda sérstaka skrá yfir einstök framlög, sem metin eru til fjár, þar sem fram komi nafn og kennitala viðkomandi styrktaraðila. Framlög t.d. í formi endurgjaldslausra afnota af vinnuafli, kostunar á auglýsingum eða annarri þjónustu eða vöru skal tekjufæra framlag til framboðsins jafnframt því að færa skal viðkomandi útgjöld til gjalda í bókhaldinu. Njóti frambjóðandi sérstaks afsláttar af markaðsverði, sbr. a. liður 6. gr., skal hann á sama hátt færður sem framlag til framboðsins. Viðkomandi vara eða þjónusta skal þá gjaldfærð á markaðsverði en hinn sérstaki afsláttur færður til tekna.

14. gr.

Sé framboð fjármagnað með lántökum skal gera ítarlega grein fyrir lánveitanda, lánsfjárhæð og lánskjörum í skýringum í reikningsskilum framboðsins. Eftirgjöf skulda og bersýnilega ívilnandi lánskjör skulu metin sem framlag lánveitanda til framboðsins.

15. gr.

Frambjóðendum er óheimilt að taka við hærri framlögum frá einum aðila en 400 þús.kr. og skiptir ekki máli hvort um lögaðila eða einstaklinga er að ræða, sbr. nánar I. kafli reglna þessara.

16. gr.

Ef uppgjör vegna kosningabaráttu til stjórnlagabingsins sýnir jákvæða eða neikvæða fjárhagsstöðu skal frambjóðandi árlega skila nýju uppgjöri til Ríkisendurskoðunar allt þar til umframfjármunum hefur verið ráðstafað eða skuld verið greidd.

17. gr.

Reglur þessar eru settar með heimild í 10. gr. laga nr. 162/2006, um fjármál stjórn-málasamtaka og frambjóðenda og um upplýsingaskyldu þeirra, sbr. 8. mgr. 8. gr. laga nr. 90/2010 um stjórnlagabing, og taka þegar gildi.

Ríkisendurskoðun. 16. nóvember 2010